

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

VII. Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est Regnum cœlorum. Matt.
5. v. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

fortè Christum esse similem tot præceptoribus humanis, qui se credunt facti ab auditoribus suis æstimatos, quando advertunt eos cum excellentia percipisse lectiones, quas exceperunt, medicas, morales, canonicas, et si juxta eas agere non curent: secus omnino res habet, nisi opere exerceas lectiones Chri-

sti, perinde erit ac si fuisses penitus oblitus. imò longè deterius. ita enim quæ ultro voluisses oblivisci unde, quæ perire non exerceat, hic à S. Jacobo utcumque dicitur *Auditor oblitusus* sed *Auditor oblitusus factus*, quia non se habet ut simpliciter oblitusus sed qui voluerit fieri oblitusus.

VII.

Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est Regnum cælorum, Mat. 5. v. 3.

1. **C**onsidera duplex genus Pauperum inveniri in hoc orbe terrarum. quidam sunt necessitate, alii electione pauperes. & quamvis utriusque sint apti consequi Regnum cælorum, ipsi tamen non sunt illi fortunati, quibus id à Domino tan firmiter promittitur hoc loco, sed sunt *Pauperes spiritu*. nam si spectes illos, qui mera necessitate sunt pauperes, quomodo possunt sibi deposcere hoc regnum titulo Paupertatis, quam equidem tolerant, sed admodum inviti? Et si spectes pauperes meræ electionis, quomodo etiam isti possunt sibi deposcere, qui equidem sponte facti sunt pauperes, sed ex fastu, ut illi antiqui Philosophi? Illis igitur tam disertè hæc promittitur Regnum cælorum, qui sunt Pauperes non electione tantum, sed spiritu. Tales sunt in sensu maxime literali, qui secuti impulsu Spiritus sancti, qui ad hoc illos movit, amplexi sunt Paupertatem Evangelicam, quam Christus

consultavit, abdicacione plenè, præpà, perpetuà rerum suarum omnium. scio ad hanc beatitudinem etiam alios pertinere, qui, quamvis sint divites, parati forent, si possent, etiam ipsi fieri pauperes pro Christo, quænam illi? Franciscus Assisias, adeo cor suum abstraxerunt à divitiis, sed isti inveniunt in sensu factis remoto. Inveniunt ad martyrum carum, qui alio manissimos Barbaros profecti sunt, quando, ut apud hos Decium aliquos vel Diocletianum invenirent, sed non invenerunt. Isti namque non sunt verè Pauperes, & si spiritus sunt Pauperum, non sunt *Pauperes spiritu*, hoc est, ab actu sunt Pauperes sed non effectus. Ipsi habent spiritum Paupertatis, nec hoc ipso habent etiam Paupertatem spiritus. Veram Paupertatem spiritus illi soli habent, qui pro JESU verè omnia reliquerunt, sine spe illa unquam recuperandi, & quin hoc curent, ut ad beatitudinem ipsi possint dicere cum Petro &

nis reliquimus omnia, & secuti sumus te.
 Hæc est probabilissima loci hujus ex-
 plicatio, quia propriissima, & est nomi-
 natione SS. Hieronymi, Basilii, Bernardi,
 Ambrosii, & aliorum ex antiquis Pa-
 tribus, & inter recentiores communi-
 or. Ecce igitur, quam præclarus sit
 status eorum Religiosorum, tam mise-
 rorum, tam inopum, ut fortè non vere-
 ris etiam superbe illos aspernari. Sta-
 tus est hominum, qui destinantur ad
 Regnum tam vastum, quale est Paradi-
 si, ipsi sub regni titulo promissi, quia
 nihil est, quod dici majus possit. O-
 quanto celliore loco illos videbis ali-
 quando in die Judicii, quos modò non
 dignaris in conspectum admittère.
 2. Considera, quantum vis Paupe-
 res isti Evangelici, de quibus hîc sermo
 est, solum sint destinati ad hoc Reg-
 num, Christo tamen non satis fuisse di-
 cere: *Beati Pauperes spiritu, quoniam
 spernum erit Regnum celorum, sed dixit:
 quoniam ipsorum est.* quare, nisi ad de-
 notandam summam quasi certitudinẽ,
 quam habent, illud consequendi: tot
 sunt auxilia, quæ hæc sancta Paupertas
 subministrat ad abstinendum à malo,
 & faciendum bonum? sed absque hoc
 nomine Pauperes isti benedicti jam per-
 solvant integram pretium pro hoc
 regno, quod exigebat Christus, cum
 diceret: *Amen dico vobis, quod omnis,
 qui reliquerit domum, vel fratres, aut so-
 ros, aut patrem, aut matrem, aut uxorem,
 aut filios, aut agros, propter nomen
 meum, centuplum accipiet, & vitam æ-
 ternam possidebit.* Matt. 19. v. 29. Ita-
 que sicut, cum aliquis jam integrè ex-

olvit pretium constitutum à Principe
 pro adeptione Commendæ, Comita-
 tûs, Marchionatûs, dici jam potest Do-
 minus ejus Commendæ, Comitatus,
 Marchionatus, quamvis nondum sit a-
 dita possessio. ita dici potest dominus
 Paradisi, qui pari modo exolvit pretiũ
 pro eo sub certâ verborum formulâ
 constitutum à Christo. solum restat,
 ut, qui pro Christo se redactum videt
 ad hunc statum veri Pauperis, in eo
 persistat, & nolit in hoc ipso statu rur-
 sus affici rebus terrenis, commoditati-
 bus, dignitatibus, honoribus, præroga-
 tivis, quæ non sunt propriæ status. Quid
 aliud hoc foret, quam paulatim recipere
 pretiũ, quod exolvit, & sic excidere
 jure, quod habebat ad Regnũ? Ceterum
 qui in statu Paupertatis totâ vitâ pro-
 DEO manet verè pauper, & ut paupe-
 rem se gerit, pauperem profitetur, nec
 ille beatus est! o quam securus est Para-
 disus! & ideo en ut Evangelica Paupe-
 ritas constanter servata signum est præ-
 destinationis. imò ista signum est om-
 nium, quæ possunt esse, manifestissim-
 um. quippe negari non potest, ejus-
 modi signa etiam reliquas esse beatitu-
 dines sequentes, sicut ex singularum
 explicatione constabit, nobis ta-
 men tam clara non sunt. Quis enim
 certus esse potest, inesse sibi Mansuetu-
 dinem, quæ requiritur, inesse mansueti-
 curam, Justiciam, misericordiam, mundi-
 tiem, pacem, quæ requiruntur? Vir-
 tutes istæ præcipue inus in animo
 consistunt, & hinc hæc ipsæ quoque si-
 ne dubio sint pretium illud, quo emi-
 tur Paradisus, attamen non tam bene-

ostendunt, eujus perfectionis & ponderis sint. at reliquisse omnia propter DEUM, & se gerere ut pauperem, profiteri se pauperem res est, quæ palpari possit, & ideo ô quantam vobis præstare securitatem potest! Tu igitur quid ais, qui hæctenus nondum potuisti in te excitare amorem beatitudinis tam pulchra! quæ infania? uno solo generosæ voluntatis decreto ejus fieri posse participem, & id tamen negligere?

3. Considera, quare Christus primam hanc posuerit beatitudinem, Paupertatem. Causa fuit, ut removeret præcipuum impedimentum salutis, quod habent homines, nempe divitias. *Amen dico vobis, quia dives difficile intrabit in regnum caelorum.* Matt. 19. v. 23. quia licet etiam Paupertas plurimorum causa sit malorum juxta illud: *Propter inopiam multi deliquerunt.* Eccl. 27. v. 1. id solum tunc fit, quando odio habetur, non quando amatur. Imò, cum amatur, bona affert maxima: quia, ut alia deessent, plurimum juvat, ut quis sit humilis, mortificatus, modestus. id quod inter opes perfectè obtineri vix potest. Unde spiritus Domini nunquam urget ad abjiciendas divitias, sed non curandas. *Divitia si affluant, nolite cor apponere.* Pl. 6. v. 11. Præterquam quòd ista Paupertas reddat hominem promptiorem, magisque expeditum ad eundem post Christum in quamvis partem Universi, & sic Christus eam posuit fundamentum Apostolici muneris. *Qui non renunciat omnibus, quæ possidet, non potest meus*

esse discipulus. Luc. 14. v. 33. Nec ibi tantum. sed hæc ipsa est fundamentum omnium reliquarum beatitudinum subsequencium. quia ad obtinendas virtutes, quas continent, attendas, Paupertas plurimum cavendū est. Pauperi facilius est esse misericordem, facilius lugere, facilius immolari Justitiæ victimam, facilius esse misericordem, facilius esse mundo conciliabilem, facilius altissimam servare præsertim turbas totius generis humani, cunctis in statu, in quo nullius rei curatur, ideo Christus hanc posuit primam se ceterarum beatitudinum, Paupertatem in terra ex puro amore Dei habere desponsatam. O si nosset, quæ preciosa sit sponsa, quanto illam cupere amplectereris affectu! Ecce Dei filium, qui optime nosse illam poterat cum in caelo illam habere sponsam non posset, de caelo in terram descendit, et eam sibi desponderet. *Ego enim ipsa est, cum esset dives.* 2. Cor. 8. v. 9. im non possis amplius hanc Paupertatem tibi copulare, saltem ne conercentia te derideas, ne in animo postponas eam divitiis, quæ etiam hodie à multis prima beatitudinum inter Mundi sectatores reputantur.

4. Considera, quomodo hinc beatitudini primo loco promittatur à Christo respondeat donum illud spiritus Sancti, quod Timoris dicitur, nam qui DEUM timet vehementer, qui timer ejus judicia, castigatus, maxime verò alterius mundi, quæ momentis singulis illi possit de-

pervenire, & quàm animosè omnibus
le spoliat, quæ plerisque eorum ma-
xima sunt causa! tales autem sunt
opes amata. *Divitia conservate in
malum Domini sui.* Eccl. 7. v. 12. Vi-
desne, quid agant navigantes, cum
arget imperus furiosæ tempestatis?
Illico properant, ad apprehendendas
merces etiam cariores de lana, lino,
argento summi pretij, & eas sine discrimi-
nate in aquas proijciunt, tantum in
ipsis potest timor pereundi, si majore
audaciâ retinere velint suas merces
etiam in conspectu frementis Pelagi.
*Timerunt nauca, & miserunt vasa,
quæ erant in navis in mare, ut allevia-
rentur ab eis.* Jonæ 1. v. 5. Ita faci-
ant, qui verè timent, ne pereant in
Mati longè magis horrido, quale il-

lud est Justitiæ Divinæ, cum in iram
allurgit. Eunt ad salvandos se ipsos,
eunt, inquam, celeriter projectum
divitias, pondus illud infaustum, quod
inclinare navim potest. Quid igitur
est contrario dici potest de tot di-
vitiis, qui pro eo, ut leviolem na-
vim suam reddant inter tempestates,
student potius eam aggravare pro vi-
ribus labore incredibili, & ardore in-
audito. *Coacervant argentum quasi
humum.* Zach. 9. v. 3. non habent timo-
rem. si vel parùm timerent, an
credis tam stupidos futuros, ut, cum
ad vitam servandam projicere merces
oporteret, ipsi vice versâ ad servan-
das merces proijciant se
ipsos?
* * *

VIII.

Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram. Matt. 5. v. 4.

Considera sensu proprio loquen-
do Mansuetos esse, qui facile re-
primunt motus iræ, hoc est, ardoris
adversus illos incitantis, qui nos of-
fenderunt, nos offendunt, aut volunt
offendere. Ita est, si bene confide-
res, ejusmodi facilitas triplici ex ca-
piti nasci potest. I. è solo lumine
naturali, quod tibi detegit ingentem
deformitatem, & inordinationem,
quæ inest iræ, si non militet Rationi,
sed eam aspernetur. Et ista quidem
est virtus, sed moralis, quæ multis et-
iam Gentilium communi extitit, ut

Socrati, Antigono, Anaxagoræ, & alijs
ejusmodi, qui Mansueti erant so-
lùm, quod erubescerent apparere ira-
cundi. II. Ex mera reverentia legis
Christi, qui modis tam expressis, &
emphaticis omnem tibi prohibet vin-
dictam. Atque ista verè est virtus
Christiana, sed ordinaria: nam ipsa
non facit, ne, dum reprimendus est
iræ motus, plurimum patiaris. III.
Ex magno in DEUM amore, qui fa-
cit, ut propter ipsum libenter tolere
omnem propriam offensam, & ex ma-
gno simul odio tui, quod facit, ut nec
ser-

ooo o o ;